

«Ο ΜΑΡΑΝΤΟΝ» τοῦ κ. ΦΙΛ. ΚΤΕΝΙΔΗ

Στις 20 Ἀπριλίου στὸ Κρατικὸ Θέατρο ἀνεβάστηκε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ πρόσφατο ἔργο τοῦ κ. Φίλ. Κτενίδη—γνωστοῦ συγγραφέα τοῦ «Ξενητέα» καὶ τοῦ «Μαυροκόρτσ». Ὁ Μάραντον εἶναι μιὰ ἔμμετρη τραγωδία σὲ ποντιακὴ διάλεκτο ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο δημοτικὸ τραγούδι τοῦ ἀκριτικοῦ κύκλου. Μὲ τὸ ἔργο του αὐτὸ ὁ κ. Κτενίδης ἀνεβαίνει ἀκόμα ἓνα σκαλὶ στὴ δραματικὴ τέχνη καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ λαογραφικὴ καὶ ἐθνικὴ σημασία τοῦ ἔργου, μπορεῖ κανεὶς νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὡς δράμα στέκεται παλὺ καλὰ καὶ ἀξίζει νὰ ἀποδοθῇ ἀπὸ τὸν ἴδιο φυσικὰ τὸ συγγραφέα στὴν κοινὴ δημοτικὴ γλῶσσα γιὰ νὰ τὸ χαροῦν καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ὅσοι δὲν κατανοοῦν τὰ ποντιακά. Πολὺ συγκινητικὴ εἶναι ἡ σκηνὴ ὅπου ἡ γυναῖκα τοῦ Ἀκρίτα παίρνει τάρματα καὶ μπαίνει ἐπὶ κεφαλῆς, τῶν γυναικῶν γιὰ νὰ ὑπερασπιστῇ τὸ κάστρο, καθὼς καὶ ἡ λύση στὸ τέλος τοῦ ἔργου.

Ὁ ἐρασιτεχνικὸς Θιάσος τοῦ κ. Ν. Σπανίδη τὸ ἀνέβασε μὲ κάθε δυνατὴ ἐπιμέλεια. Ὁ ἴδιος ἔπαιξε τὸ ρόλο τοῦ Μάραντου ἐξαιρετικῶς καλὰ. Κάπως ἄτονος ὁ κ. Τσουλφᾶς στὸ ρόλο τοῦ πατέρα, ἀλλὰ καθὼς ἐμάθαμε ἔπαιξε μὲ πυρετό, ἦταν ἄρρωστος, καὶ ἔτσι δικαιολογεῖται. Ἀρκετὰ καλὸς καὶ ὁ κ. Κοκοζίδης. Ἡ δεσποινὶς Παναγιωτίδου ποὺ ἐμφανίστηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ θέατρο, ἔδειξε ὅτι ἔχει θεατρικὰ προσόντα ἀξιόλογα. Μὰ ἀκριβῶς γιατί ἔπαιξε γιὰ πρώτη φορὰ εἶχε μιὰ κάποια συστολὴ καὶ δειλία, ποὺ δὲν ταίριαζαν στὴν ἀντρογυναῖκα τοῦ Ἀκρίτα Μάραντου. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅταν θὰ πάρῃ τὴν ἀέρα τῆς σκηνῆς θὰ ζωντανέψῃ πολὺ καλὰ τὸν πραγματικὰ δύσκολο ρόλο τῆς Ἀρετῆς.

Γενικά, σημειώνοιμε ὅτι μέσα στὴ θεατρικὴ ἀναβροχιά καὶ ἐρημιὰ ποὺ ἔχει ἡ Θεσσαλονίκη οἱ παραστάσεις τοῦ καλοῦ αὐτοῦ Θιάσου ἰδίως τῶν ἔργων τοῦ κ. Κτενίδη ἀποτελοῦν μιὰ παρήγορη βάση.

ΒΑΣ. ΔΕΔΟΥΣΗΣ